

EL PARADÍS

Una vegada, a un gran barri de Barcelona s'hi va mudar una petita família que venien del camp. Sabien el que era la natura i estimar els animals. Ells mai havien viscut a una ciutat i no sabien el que eren els avions ni tampoc els ordinadors o la televisió. Eren dos nois i una noia, vivien amb la seva mare perquè el seu pare havia mort feia uns dos anys. Van arribar a la nova casa i van instal·lar-se. El fill més petit va baixar al soterrani de la casa i allà va veure un llibre ple de pols i de teranyines, a la portada hi deia: ÉSSERS I LLOCS MÀGICS. Va elegir una pagina a l'atzar. EL PARADÍS, posava en gran al començament de la pàgina. Va començar a llegir en veu alta:

Molta gent parla del paradís, però ningú mai no l'ha vist. Si tens un cor pur i una ànima neta el podràs trobar. Al final de l'Arc de Sant Martí el podràs descobrir, però recorda, cor pur i ànima neta sinó l'únic que trobaràs serà un bon pam de nas. Prova d'anar-hi amb aquesta petita clau que t'obrirà les portes de la màgia i la fantasia. Si no saps quin pany has d'obrir, el vent t'ho dirà.

El nen que no ho va entendre massa bé, va agafar la clau i se la va posar a la butxaca. Li va anar a explicar tot el que deia en aquell llibre i els germans, ja que no es creien el que els deia el seu germà van anar a comprovar-ho però van veure que el petit tenia raó. Van sortir al carrer, bufava molt el vent i els nens intentaven desxifrar el que posava en aquell misteriós llibre: el vent t'ho dirà. Com que no sabien el que significaven aquelles paraules, van començar a parlar sols, creient que el vent els podia escoltar i els respondria o alguna cosa així però l'únic k van aconseguir va se que la gent que passava pel carrer els prenguessin com a bojós. El vent no els deia res. Una ràfega de vent va passar pel damunt del petit i li va llençar la clau al terra que va caure per una claveguera.

Els nens van baixar-hi per una trapa que hi havia enmig de la carretera i van veure a lo lluny una cosa que brillava: era la clau! Van anar corrents a buscar-la i a sota hi havia un pany, la clau hi encaixava perfectament. Van girar-la els tres alhora i d'allà en va sortir una llum blanca i molt brillant. Van saltar-hi a dins i allà hi havia un Arc de Sant Martí. El van seguir i al final de tot va aparèixer una dona jove amb uns cabells platejats vestida amb un vestit blanc i molt llarg que els va dir:

-Felicitats, si heu arribat aquí es perquè el vostre cor és pur i la vostra ànima està neta. Molts han intentat obrir la porta però l'únic que han trobat han sigut unes poques rates. Podeu quedar-vos aquest paradís per sempre i teniu tres desitjos, un per a cada ú, que se us poden fer realitat ara mateix.

-Jo vull que vingui aquí la mare- va dir el germà més petit.

-A mi m'agradaria que el nostre pare estigués viu- va demanar la germana.

-Doncs jo voldria que estiguéssim tots junts per sempre- va dir el més gran.

Immediatament va aparèixer allà la seva mare i el seu pare. Tots es van posar a abraçar-se, ja que al pare no l'havien vist des de feia dos anys.

Van viure allà feliços tota la vida perquè com havia demanat el germà gran, estarien junts per sempre.

FI